

Aşkın Mahkemesi

— ahmet-saygi · 20 Ekim 2010

Aşkın Mahkemesi

Dün gece bir aşk öldü gözümde
Kader arkasından vurdu onu
Yığılıp kaldı olduğu yere
Son kez baktı umuda
Son kez gözlerime
Son kez dünyaya
Dargın olduğu belliydi
Bakarken son kez kadere

Bunu gören umut perişan
Dünya şaşkın
Gözlerim yaşlı
Kader yaptığından pişman

Ve sonunda kurulda gönülde mahkeme
Maktul aşk, davacı gözlerim
Şahitler umut ve dünya
Sanık koltuğunda kaderim

Kaderden soruldu:
Niçin öldürdün aşkı?

Kader pişmanlık içinde eğdi başını
Ne kadar çok istedimse onu elde edemedim
Bari çekil yolumdan dedim, dinletemedim
Uzağında dur dedim, baş edemedim
Son çarem kalmıştı, bir gece vakti katlettim
Pişmanım!

Şahitlerden soruldu:
Siz gördünüz mü olayı,
Nasıl oldu?

Dünya umursamaz şekilde kalktı yerinden
Ben bir şey görmedim deyip, döndü sözünden

Umut mahzun bir şekilde büktü boynunu
Bir gece vaktiydi, kader kesti yolunu
Yanında bende vardım aşkın,
Çok sevdiğim, en yakın dostumdu
Ve bana rağmen dedi, katletti kader onu

Davacı gözlerim ağlamaklı
Tek tek dökerken gözyaşları
O benim kaderim, o benden bir parça
Vazgeçtim bu davadan, bu aşkta
Zaten bir ben akıttım yaşları
Kimin umurunda ki aşk, benden başka

Ve sonunda verildi
Gönül mahkemesinde aşkın hükmü
Yazısına mahkûm kaderde, umut sürgün
Dünya yalancı idi, gözler üzgün
Olan yine bir garip aşka oldu
Adaleti ancak bu kadar olur gönlün